

[Kjelgaard]

fentlige, at ekstravagance må stoppes, der betyder for danske varer, at efterspørgslen markant stiger, der betyder for dansk industri, at eksportens muligheder stabiliseres, og endelig at Europa manifesterer sammenhold, der resulterer i endnu mere stabilitet.

Melchior (CD):

Vi passerer meget snart første halvdel af denne folketingssamling rent tidsmæssigt, men sandelig og forhåbentlig ikke arbejdsmæssigt. Ser man på ugeplanerne og dagsordenerne, således som de har formet sig siden nytår og endda også i december, er der megen tomgang. Hvis ikke der var denne flid blandt folketingets partier og medlemmer med hensyn til at fremsætte private lovforslag og stille disse herlige forespørgsler, ville regeringens tøven blive sat yderligere betydeligt i relief. Men o.k., vi er jo tålmodige, og jeg spår på ny, at det trækker op til et nyt stort påskeforlig, det har man jo kendt før i dansk politik. Nu har vi haft nogle år med augustforlig, men nu er det ligesom gået af mode, og nu trækker det altså op til påskeforlig. Jeg vil forudsige, at efter trepartsforhandlingerne kommer der fem-, seks- eller syvpartiforhandlinger, idet jeg går ud fra, at de meget betydelige lovsager, der forestår, ikke vil blive søgt gennemtromlet af regeringen med dette bekendte knebne flertal, som eksisterer – hvis det eksisterer.

Imens træder vi altså vande og har forespørgsler, hvor vi siger det til hinanden, som vi har skrevet artikler om i ugerne forud, og det kan vel ikke undre nogen, hvis denne debat ikke kaster nyt lys over hverken de historiske begivenheder, fremtidsperspektiverne eller indebyrden af det europæiske monetære system. Ikke desto mindre skal forespørgerne sandelig da have kredit for deres initiativ, idet det emne, som er på dagsordenen i dag, uanset at vi holdt økonomiske forelæsnings herinde også under rentedebatten i torsdags, er et i høj grad vedkommende emne, som vil gå over i både den økonomiske og den almene historie, hvis det udvikler sig, som mange af de tidligere ordførere har troet, og som jeg også tror det vil.

For CDs vedkommende har vi ikke særlig trang til at gentage det, vi har sagt og skrevet så mange gange i de senere år, allermest i sidste halvdel af 1978, om disse ting. Vi be-

trakter EMSen som en styrkelse af EF, og det er allerede for os fuld grund til at bakke op bag den. Men som med de fleste EF-sager er det så heldigt, at det tillige er en styrkelse af, hvad skal vi sige, den lokale økonomi, af den danske krone og valutasituation, og ikke mindst er EMSen en støtte for erhvervslivet, ligesom slangen hidtil har været det.

Det er enorme bekymringer, der har været, og tab, der er lidt i 1978 på grund af valutakursernes svingninger. For købere som for sælgere og for låntagere har der været denne nervøsitet, og mange i øvrigt veldrevne virksomheders firmaregnskaber er blevet totalt ødelagt på grund af tab, som man ikke kan bebrejde den pågældende virksomheds ledelse eller deres bankforbindelses rådgivning. Bevares, der kan naturligvis også spekuleres i disse valutasingninger og ind imellem tages fortjeneste hjem på dem, men det er mit partis politik, at vi ønsker stabilitet på dette område. De indtægter, vi skal skaffe os, skal skaffes ved en grundig planlægning, en fornuftig styring og en betydelig stabilitet og ikke ved en chancesejls, hvor man så kan råbe hurra, hvis man tilfældigvis får en gevinst, men som medfører frygtelige migræneanfald, så længe man ikke ved, hvad vej det vil gå. Det er ikke på den måde, dansken er vant til at tjene sine penge. Der er for os ingen tvivl om, at det udvidede slangesamarbejde i EMS vil give al den stabilitet, som det er muligt at hidføre.

Vi ser i CD ingen unionsspøgelser, og jeg kan tilføje, at vi ser intet spøgelse i en union. Vi ser meget gerne, at den europæiske familie samarbejder meget tæt, og det kan man naturligvis ikke gøre, uden at det også gælder på det valutariske område. Når man første gang er ude for at rejse fra kyst til kyst i USA, er det en fascinerende oplevelse, at det er de samme pengesedler, de samme dollars, som man købte sig i New York, som man kan købe for i San Francisco uden at skulle ind og veksle om. Jeg frygter ikke på nogen måde en tilsvarende situation i Europa, det er sandelig ikke noget, vi vil forcere frem på nogen måde, men enhver sund udvikling i denne retning – og med sund menes her én, der kan samle den fornødne opslutning af de lande, som det vil være godt for – er naturligvis at glæde sig over. Jeg vil gerne understrege hr. Kjelgaards nævnelse her af OPEC og Comecon. Det er ikke noget, Europa er